

V mesiacoch marec a apríl 2011 pracoval so študentmi našej školy počas hodín francúzskeho jazyka pán Jean-Pierre Combebiac z mesta Toulon vo Francúzsku. Je členom asociácie GREF (Francúzski učitelia na dôchodku „bez hraníc“)

1. Pán Jean-Pierre, odkiaľ pochádzate ? Z akého regiónu ? Pochádzam z juhovýchodu Francúzska, z regiónu Midi Pyrénées (45 348 km²), presnejšie z mesta Toulouse. Toto mesto, štvrtá najväčšia francúzska aglomerácia je krajským mestom regiónu s viac ako 437 000 obyvateľmi. Je to taktiež tretie najväčšie francúzske univerzitné mesto, kde študuje 110 000 študentov. Je európskym centrom letectva a kozmonautiky. Vyrábajú sa tu lietadlá Airbus a rakety Ariane. Mesto, kde žijem je od toho vášho vzdialené 2000 km. Nachádza sa pri hraniciach so Španielskom a 150 km od brehov Atlantického oceánu a aj Stredozemného mora.

Ako sa vám páči naša krajina ? Slovensko s množstvom svojich historických pamiatok a ich osobitou architektúrou je veľmi príťažlivou a nádhernou krajinou. Páčia sa mi vaše hory a horské bystrinky. Veľmi oceňujem pohostinnosť Slovákov a ich záujem o francúzsky jazyk a kultúru. Počas môjho pobytu vo vašej krajine som pochopil, že mentality oboch našich národov sú si veľmi blízke. Cítim sa na Slovensku naozaj ako doma.

2. Aké je vaše zamestnanie, vaša práca ? Som učiteľ na dôchodku a vyučujem na strednej škole technické predmety a technické inžinierstvo. Počas výučby týchto predmetov sa študenti oboznamujú z rôznymi vedeckými odbormi, snažia sa pochopiť a následne zhotoviť moderné technologické systémy a zariadenia, ktorých fungovanie je založené na takých vedných odboroch, ako sú elektronika, informatika, mechanika a automatizácia, čoho príkladom je robotické zariadenie. Pôsobím aj na Štátnej škole civilného letectva v Toulouse.

3. Prečo ste sa rozhodli pricestovať na Slovensko a vyučovať práve našich slovenských študentov ? Slovensko sa nachádza priamo v srdci Európy. Je to malebná krajina a to ma podnietilo k tomu, aby som pricestoval k vám a oboznámil sa bližšie s vašou kultúrou. Ovplyvnilo ma aj to, že Slovensko je členským štátom Európskej únie, členom Medzinárodnej frankofónnej organizácie a veľa študentov na rôznych školách sa učí francúzsky jazyk.

4. Aký máte názor na našich študentov a na dnešných malých ľudí vo všeobecnosti ? Máte so študentmi dobré skúsenosti ? Sú usilovní, snaživí, pracovití, majú záujem o štúdium jazykov ?

Podľa mňa sú vaši študenti veľmi priateľskí, rešpektujú školu, učiteľov a majú záujem o učenie. Musím skonštatovať, že v porovnaní so študentmi vo Francúzsku, majú tí vaši väčší hlad po vedomostiach, viac sa zaujímajú o históriu, geografiu a zvyky svojho národa. Keď som prvý krát vstúpil do budovy vašej školy, veľmi príjemne ma prekvapilo veľké množstvo nádherných kvetov a okrasných rastlín, ktoré zdobia chodby a triedy. Vybavenie vašich tried je rovnaké ako u nás vo Francúzsku : počítače, videoprojektory, interaktívne tabule, Internet ...

5. Aké sú vaše očakávania, pokiaľ ide o stretnutia so študentmi našej školy ? Počas môjho pobytu u vás mám záujem bližšie sa oboznámiť s kultúrou Slovenska a slovenského národa a taktiež verím, že moja prítomnosť na vyučovacích hodinách francúzskeho jazyka pomôže učiteľom i študentom v ich výučbe francúzskeho jazyka. Žijeme v čase globalizácie a preto si veľmi želám, aby si študenti oboch našich krajín uvedomovali, že hoci patria k národu slovenskému alebo francúzskemu, kde majú svoj kultúrny a historický pôvod, sú taktiež súčasťou jedného veľkého európskeho národa.

6. A na záver ešte jedna trošku zvedavá otázka. Ako oslavujete vo Francúzsku Veľkonočné sviatky ? Aké sú u vás veľkonočné zvyky ? Veľká noc je kresťanským sviatkom. Posledná nedeľa pred veľkonočným pondelkom je nedeľa kvetná. Ľudia idú na omšu s vetvičkami olivovníka, krušpánu alebo vavrínu, ktoré im kňaz v kostole požehná. Takto posvätené vetvičky majú ochraňovať rodinu. Posledný štvrtok pred Veľkou nocou nazývame Zelený. V tento deň zmĺknu všetky kostolné zvony a sú „vyslané“ do Ríma. V piatok pred Veľkou nocou, ktorý nazývame veľkým je našou povinnosťou zjesť aspoň kúsok ryby. Na veľkonočnú nedeľu sa zvony po návrate z Ríma rozozvučia v plnej sile. Ľudia ukryjú v záhradách a parkoch čokoládové vajíčka a deti ich musia nájsť. A sú to práve zvony, ktoré rozprávajú o tom, kde sú vajíčka ukryté. Deti tiež obdarúvame čokoládovými zvončekmi plnými rôznych dobrôt a sladkostí. Typickým veľkonočným jedlom na francúzskom stole je grilované jahňacie stehno. Veľkonočný pondelok je sviatočným dňom.

Ďakujem za rozhovor Mgr. Marianna Oravcová, Obchodná akadémia Prievidza